

Arany Dániel Matematikai Tanulóverseny
2007/2008-as tanév
3. (döntő) forduló
haladók I. kategória

Megoldások és javítási útmutató

1. 2008 darab pozitív egész szám szorzata egyenlő az összegükkel. Közülük a legkisebb k -szor fordul elő az előállításban. Igazoljuk, hogy $1996 < k \leq 2006$.

Megoldás. Feltehetjük, hogy $1 \leq x_1 \leq x_2 \leq \dots \leq x_{2008}$ a számok nagyság szerinti sorrendje, ahol $x_1 \cdot x_2 \cdot \dots \cdot x_{2008} = x_1 + x_2 + \dots + x_{2008}$ teljesül. Feltételeink alapján ekkor

$$(*) \quad x_1 \cdot x_2 \cdot \dots \cdot x_{2007} = \frac{x_1}{x_{2008}} + \frac{x_2}{x_{2008}} + \dots + \frac{x_{2007}}{x_{2008}} + 1 \leq 2008. \quad 1 \text{ pont}$$

Az x_1 (legkisebb) szám értéke így csak 1 lehet, mert $x_1 \geq 2$ esetén

$$2^{2007} \leq x_1 \cdot x_2 \cdot \dots \cdot x_{2007} \leq 2008$$

nem teljesül.

Ha most az 1-esek száma ($x_1 = 1$) k , akkor $(*)$ alapján $x_{k+1} \cdot x_{k+2} \cdot \dots \cdot x_{2007} \leq 2008$, ahol $x_{k+1} \geq 2$.

Így $x_{k+1} \cdot x_{k+2} \cdot \dots \cdot x_{2007} \geq 2^{2007-k}$, ezért $2^{2007-k} \leq 2008 < 2^{11}$. 2 pont

A 2 hatványainak szigorú monotonitása miatt $2007 - k < 11$, azaz $1996 < k$, amit bizonyítani akartunk. 1 pont

Másrészt k értéke nyilvánvalóan nem lehet 2008, sem pedig 2007, mert az eredeti egyenlet alapján $1 \neq 2008$, illetve $x_{2008} \neq 2007 + x_{2008}$. 1 pont

k értéke viszont már 2006 lehet, hiszen ekkor az $x_{2007} \cdot x_{2008} = 2006 + x_{2007} + x_{2008}$ egyenlet alapján

$$x_{2008} = \frac{x_{2007} + 2006}{x_{2007} - 1}.$$

A kapott egyenletnek pedig van a feltételeknek megfelelő megoldása. Például $x_{2007} = 2$, $x_{2008} = 2008$.

Tehát valóban igaz, hogy $k \leq 2006$. 2 pont

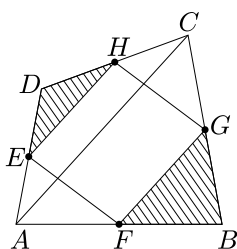
Összesen: 7 pont

2. Egy konvex négyszög középvonalai a szemben levő oldalak felezőpontjait összekötő szakaszok. Az $ABCD$ konvex négyszögről tudjuk, hogy területe megegyezik középvonalai hosszának szorzatával.

Bizonyítsuk be, hogy ekkor $AC = BD$, vagyis, hogy a négyszög átlói egyforma hosszúak!

Van-e a téglalapon kívül más olyan négyszög, ami ilyen tulajdonságú, azaz olyan, hogy területe megegyezik középvonalai hosszának szorzatával?

Megoldás.

EH és FG párhuzamosak AC -vel és fele olyan hosszúak. Tehát $EFGH$ paralelogramma, aminek oldalai hossza a négyszög átlóinak fele.

1 pont

Továbbá $T_{EHD} = \frac{1}{4}T_{ACD}$, $T_{FGB} = \frac{1}{4}T_{ACB}$, amiből az következik, hogy az ábrán besatírozott rész a négyszög területének negyede.

1 pont

Ebből következően $EFGH$ paralelogramma területe a négyszög területének fele. (Hiszen hasonlóan $T_{AEF} = \frac{1}{4} \cdot T_{ABD} \wedge$

$$\wedge T_{CHG} = \frac{1}{4} \cdot T_{CDB}.)$$

1 pont

Egy paralelogramma területe nem nagyobb átlói szorzatának felénél, egyenlőség csak akkor van, ha az átlók merőlegesek, vagyis a paralelogramma rombusz.

1 pont

Vagyis a négyszög területe csak akkor lehet egyenlő középvonalai szorzatával, ha azok merőlegesek, és ebből következően $EH = HG$, vagyis $AC = BD$, amit bizonyítani kellett.

1 pont

A téglalapon kívül bármilyen olyan konvex négyszög is rendelkezik ezzel a tulajdonsággal, aminek átlói egyenlő hosszúak, vagyis pl. az egyenlő szárú trapézra is igaz, hogy területe megegyezik középvonalai hosszának szorzatával.

2 pont

Összesen: 7 pont

3. Egy szabályos n -szög csúcsaihoz tetszőleges módon a „-” vagy a „+” előjelet rendeljük hozzá. Egy lépésben bármely három szomszédos csúcs előjelét megváltoztatjuk.

a) Igazoljuk, hogy $n = 2008$ esetén bármely kezdőhelyzetből indulva elérhető, hogy mindegyik csúcs előjele „+” legyen.

b) Bizonyítsuk be, hogy $n = 2007$ esetén van olyan kiindulási helyzet, amelyből az adott lépés többszöri alkalmazásával soha nem érhető el, hogy mindegyik csúcs előjele „+” legyen.

Megoldás. a) Legyenek a csúcsok rendre $1, 2, 3, \dots, 2008$ jelűek! Haladjunk végig az $(1; 2; 3), (2; 3; 4), (3; 4; 5), \dots, (2006; 2007; 2008)$ csúcshármasokon aszerint, hogy a számhármasok első tagja pozitív vagy negatív előjelű-e egy-egy lépés megtétele előtt.

Ha 1 „+” előjelű, akkor a $(2; 3; 4)$ számhármasal folytatjuk, ha pedig 1 „-” előjelű, akkor megváltoztatjuk az $(1; 2; 3)$ csúcshármas előjelét.

Eljárásunkat a $(2; 3; 4)$ csúcshármasal folytatva, és a $(2006; 2007; 2008)$ csúcshármasal befejezve elérhetjük, hogy az első 2006 darab csúcs mindegyikének előjele „+” legyen.

– Ha a maradék két csúc között mindkettő előjele „+”, akkor készen vagyunk. 1 pont

– Ha a maradék két csúc között pontosan egy „–” előjelű, akkor a többi 2007 darab csúcot hármasával tagolva mindegyik csúc előjelét negatívra változtathatjuk.

Ha pedig már mindegyik csúc „–” előjelű, akkor minden megengedett számhármast előjelét pontosan egyszer megváltoztatva mind a 2008 darab csúc előjele „+” lesz, hiszen minden csúc három hármasban szerepel, tehát háromszor váltunk előjelet. 1 pont

– Ha pedig a maradék két csúc között mindkettő „–” előjelű, akkor egy, az azokat tartalmazó számhármast előjeleinek megváltoztatásával az előző esethez jutunk, amit pedig már megoldottunk. 1 pont

b) Ha a csúcok rendre 1, 2, 3, ..., 2007 jelűek, akkor (például) ha az 1 jelű csúc „–”, az összes többi pedig „+”, nem lehet elérni azt, hogy mindegyik csúc „+” legyen.

Állításunkat indirekt módon igazoljuk.

Tegyük fel, hogy elérhető a kívánt elrendezés.

Ekkor az egyes, megengedett lépést az összes lehetséges

$$(1; 2; 3), (2; 3; 4), \dots, (2005; 2006; 2007), (2006; 2007; 1), (2007; 1; 2)$$

számhármason rendre x_1 -szer, x_2 -ször, ..., x_{2007} -szer végrehajtva x_i ($i = 1, 2, \dots, 2007$) jelváltásainak számára a következő összefüggések adódnak:

$i = 1$	(2006):	$x_{2006} + x_{2007} + x_1 = p$	(páratlan szám)	1 előjele alapján
$i = 2$	(2007):	$x_{2007} + x_1 + x_2 = p$	(páros szám)	2 előjele alapján
$i = 3$	(1):	$x_1 + x_2 + x_3 = p$		3 előjele alapján
$i = 4$	(2):	$x_2 + x_3 + x_4 = p$		4 előjele alapján
$i = 5$	(3):	$x_3 + x_4 + x_5 = p$		5 előjele alapján
	$\vdots$			$\vdots$
$i = 2006$	(2004):	$x_{2004} + x_{2005} + x_{2006} = p$		2006 előjele alapján
$i = 2007$	(2005):	$x_{2005} + x_{2006} + x_{2007} = p$		2007 előjele alapján

Összefüggéseink alapján

(1) – (2) szerint	$x_1 - x_4 = p$	
(4) – (5) szerint	$x_4 - x_7 = p$	
(7) – (8) szerint	$x_7 - x_{10} = p$	
	$\vdots$	
(2002) – (2003) szerint	$x_{2002} - x_{2005} = p$	1 pont

Az utóbb kapott összefüggések megfelelő oldalainak összegzésével $x_1 - x_{2005} = p$ adódik. 1 pont

Viszont (2006) – (2005) alapján $x_1 - x_{2005} = p - p$, ami páratlan értékű, ez pedig ellentmondás, tehát az adott kiindulási helyzetből valóban nem érhető el a véghelyzet. 2 pont

---

Összesen: 7 pont